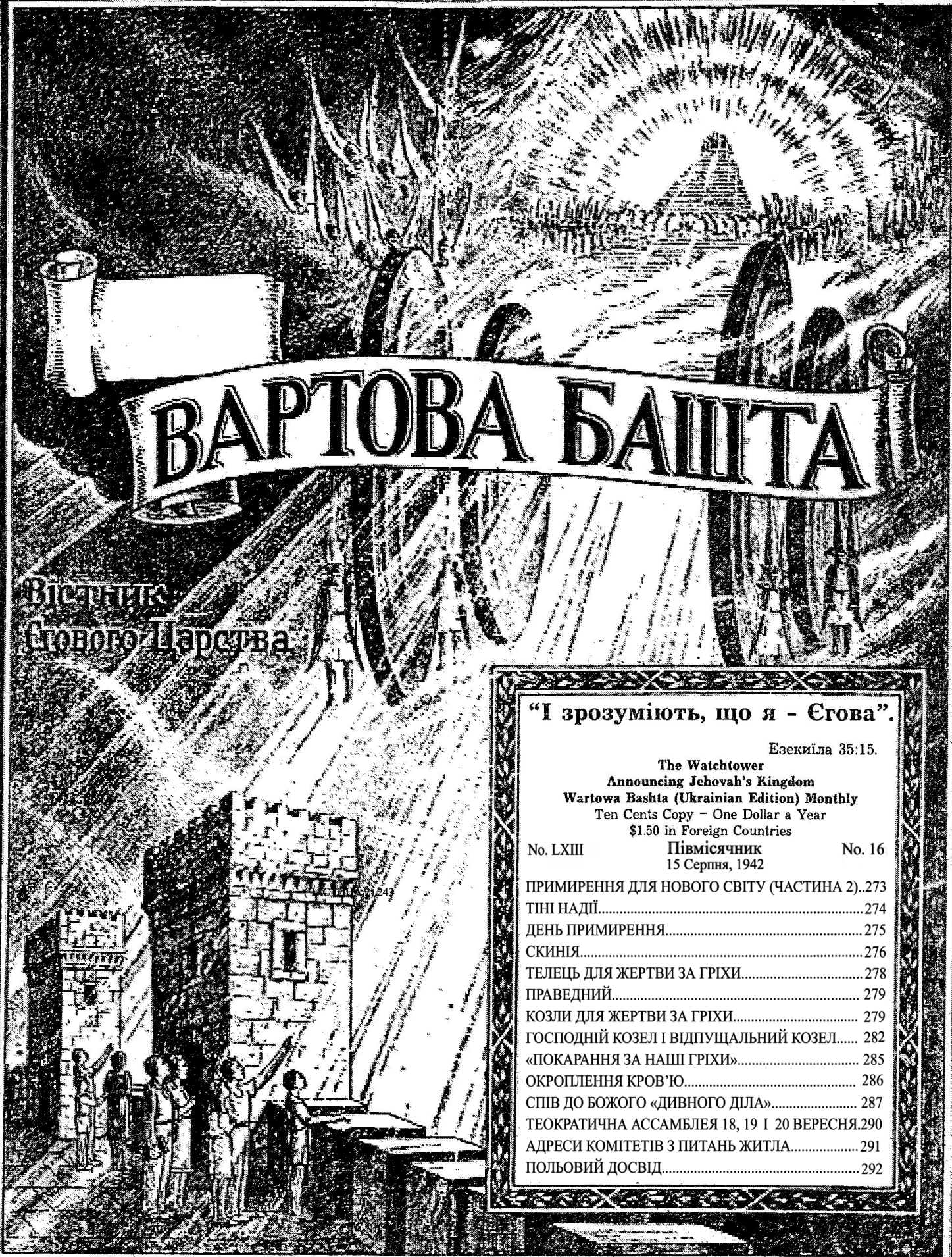

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Нового Царства

“І зрозуміють, що я - Єгова”.

Езекиїла 35:15.

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly
Ten Cents Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Foreign Countries

No. LXIII

Півмісячник
15 Серпня, 1942

No. 16

ПРИМИРЕННЯ ДЛЯ НОВОГО СВІТУ (ЧАСТИНА 2).....	273
ТІНІ НАДІЇ.....	274
ДЕНЬ ПРИМИРЕННЯ.....	275
СКИНІЯ.....	276
ТЕЛЕЦЬ ДЛЯ ЖЕРТВИ ЗА ГРІХИ.....	278
ПРАВЕДНИЙ.....	279
КОЗЛИ ДЛЯ ЖЕРТВИ ЗА ГРІХИ.....	279
ГОСПОДНІЙ КОЗЕЛ І ВІДПУЩАЛЬНИЙ КОЗЕЛ.....	282
«ПОКАРАННЯ ЗА НАШІ ГРІХИ».....	285
ОКРОПЛЕННЯ КРОВ'Ю.....	286
СПІВ ДО БОЖОГО «ДИВНОГО ДІЛА».....	287
ТЕОКРАТИЧНА АССАМБЛЕЯ 18, 19 І 20 ВЕРЕСНЯ.....	290
АДРЕСИ КОМІТЕТІВ З ПИТАНЬ ЖИТЛА.....	291
ПОЛЬОВИЙ ДОСВІД.....	292

“ВИ СВІДКИ У МЕНЕ, ЩО Я - БОГ, ГОВОРИТЬ ЄГОВА.” - Іса. 43:12.

WATCH TOWER BIBLE Sc. TRACT SOCIETY
117 Adams Street, Brooklyn, N.Y., U.S.A.

Officers
N.H. Knorr, President W.E. VAN AMBURGH, Secretary

«Діти твої навчатиме сам Єгова, і великий мир і гаразд буде поміж синами твоїми» — Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдешний Бог, існуючий од віків до віків. Сотворитель неба й землі й Датель життя своїх сотворіннь; що Льогос був початком Його творива, і Його активним чинником в творенні всіх речей; що Льогос є тепер Господом Ісусом Христом у славі, одягнений в усяку силу в небі й на землі, і є Головним Виконавчим Чиновником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка, і звершеного чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути ціну викупу для послужних з людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивисив Його в небі понад всі інші істоти й понад всі інші імена й одягнув Його в усяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ є теократичною якої ім'я — Сион, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правильним Царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиону, членами Єгової організації і Його свідками, яких завдання і привілей є свідкувати про всевишність Єгови, звіщати про Його задуми взглядом людства, як про це є записано в Біблії, і нести овочі царства усім, що бажають довідатись про них.

ЩО СВІТ скінчився, і Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі владі, який скинув сатану з неба й зачав установляти Боже Царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прийти лише через Царство Єгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступає велике діло Господнє буде знищення сатанської організації й установлення справедливості на землі, і що в тому Царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть даліше виконувати Божий приказ — сповнюйте землю праведними людьми

ПЕРІОД СВИДОЦТВА «ВТІХА»

Місяць серпень відомий для свідків Єгови Періодом Свідоства «Втіха». Протягом цього 31 дня свідки Єгови будуть докладати особливих зусиль, щоб потішити якомога більше людей правдами, викладеними в Слові Бога Єгови. Щоб допомогти тим, хто любить праведність, книга «Діти» та брошура «Надія» будуть запропоновані людям за пожертвування в розмірі 25 центів. У цих двох виданнях викладено послання, яке показує, що є те, заради чого варто жити. Люди, які вірять у Царство Єгови і знають, що це Єдина Надія для світу, будуть проголошувати послання, що міститься в цих виданнях, і протягом серпня давати їх якомога більшої кількості людей. Період Свідоства «Втіха» буде благословенням для всіх, хто бере участь у проповіді Євангелії. Звітувати про свою діяльність можна служителю місцевої групи, або, якщо ви не пов'язані з групою, надсилайте свій звіт безпосередньо до Товариства Вартової Башти Біблії і Трактаців.

ВИВЧЕННЯ «ВАРТОВОЇ БАШТИ»

Тиждень 20 вересня: «Примирення для нового світу» (частина 2), пар. 1-26 включно, «Вартова Башта» 15 серпня 1942 р.

Тиждень 27 вересня: «Примирення для нового світу» (частина 2), пар. 27-52 включно, «Вартова Башта» 15 серпня 1942 року.

ЙОГО МІСІЯ

ЦЕЙ журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його задуми, як це вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої помочи свідків Єгови й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й інші средства публичного навчання з Святого Письма. Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всеціло й безвиїмовно стоїть за Царством Бога Єгови під Христом, Його улюбленим Сином. Він не є догматичний, а радше заохочує до уважного й критичного студювання у світлі Св. Письма. Він не мішається в ніякі суперечности, ані його сторінки не є отворені для особистих справ.

Річна Передплата

У злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплати треба висилати впрям до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна посилати до бюро в Брукліні, та лише через міжнародний поштовий переказ.

Закордонні Бюра

British.....34 Craven Terrace, London, W. 2, England

Canadian.....40 Irwin Avenue, Ontario, Canada

Australasian...7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia

South African.....Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожному случаї адресувати на ім'я Товариства.

(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини немочей, убожества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони виписуть аплікацію до видавців раз у рік, зазначаючи причину такої аплікації. Цим ми раді допомогти бідним, та поштова регула вимагає письменої аплікації кожного року.

Увага до передплатників: Посвідку за отриману передплату нову чи відновлену ми не висилаємо, хіба про це попросять. На просьбу змінюємо адреси в протягу одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати, висилаємо карточку-повідомлення з журналом.

НОВЕ ВИДАННЯ «ЕМФАТИЧНИЙ ДІАГЛОТ»

Завжди був стійкий попит на грецько-англійський «Новий Завіт», відомий як «ЕМФАТИЧНИЙ ДІАГЛОТ». Старий тираж було повністю вичерпано кілька місяців тому, тим часом готувалося нове видання. У «Діалоті» є багато цінних особливостей.

Оригінальний текст грецькою мовою, на якій спочатку було написано «Новий Завіт», подається за авторитетною редакцією Грісбах, яка добре відома та високо шанована. У примітках подаються варіанти тексту відповідно до александрийського та ватиканського (№1209) рукописів, одних із найдавніших збережених манускриптів.

«Діалот» також містить корисний та цінний алфавітний додаток, який практично є компактним біблійним словником із корисними функціями, яких немає в інших біблійних словниках. Оформлення книги виконано в красивому синьому палітурному матеріалі зі шкірозамінника, з гнучкою обкладинкою.

Використовується якісний папір і чіткий шрифт. Розмір книги становить 4 1/2 × 7 1/4 × 1 дюйм, що є зручним для користування.

Коли ви прочитаєте це оголошення, нове видання «ЕМФАТИЧНОГО ДІАГЛОТА» вже вийде з друку і буде готове до розповсюдження. Вартість - 2\$ за примірник.

ВАРТОВА БАШТА

ВІСНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

№. LXIII

15 Серпня, 1942

№16

ПРИМИРЕННЯ ДЛЯ НОВОГО СВІТУ

ЧАСТИНА 2

(Переклад з англійської Вартової Башти в 2025 р.)

«Маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа праведного; Він є умилоствивленням за наші гріхи, і не тільки за наші, але й за гріхи всього світу» (1 Івана 2:1, 2).

Усім, хто не задоволений своїм становищем у цьому лихому світі, ЄГОВА дарує можливість жити в Новому Світі, який Він створює. Він робить це можливим через велике примирення. Саме Єгова є Автором примирення. Коли людина усвідомлює значення примирення, це відразу ж викликає повагу до Його праведного правосуддя. Примирення яскраво демонструє Його безмежну любов до Нового Світу. Це означає, що це буде світ без гріха, а отже, і без того, що є «платою за гріх», тобто смерті. У Новому Світі смерть буде знищена на землі, чоловіки та жінки житимуть тут у праведності й мирі, без страху перед насильством від людей, звірів чи диявола, не боячись бідності чи навіть смерті.

2 Верховний Суд усього творіння постановив, що таке гріх: «Гріх — це порушення закону», тобто закону Єгови, Верховного Судді. «Усяка неправда — це гріх; та є гріх не на смерть» (1 Івана 3:4; 5:17). Усе людство перебуває в гріху; воно народжене таким, бо його перші батьки не любили ні Бога, ні своїх ще ненароджених нащадків, а егоїстично порушили досконалий закон свого Творця. Від їхнього первісного гріха походить уся неправедність, якою сьогодні наповнена земля, і схильність до гріха, як і насолода в ньому, яка зростає з кожним новим поко-

лінням. Цьому може завадити тільки Всемогутній Бог. Лише Він може дати шлях і засоби, щоб визволитися від гріха та прокляття смерті. Майбутня битва Армагеддон принесе знищення тим, хто відкидає або є байдужий до Божого шляху і засобів визволення, кому до вподоби гріх або хто піддається йому в цьому світі. Це буде раптова і рішуча зупинка розвитку гріха. Для тих хто приймає Божий шлях і бажає жити в Новому Світі, світі праведності, ця битва означатиме визволення від свідомих чинителів беззаконня. Ця битва оправдає ім'я Бога Єгови, а тому є абсолютно необхідною. Це буде прояв Його непереможної влади над могутнім, який стоїть за всіма людськими гріхами, сатаною дияволом, і стане причиною його зв'язування і кинення в безодню (Об'явл. 20:1-3).

3 Саме знищення свідомо злих людей не усунуло б проблему вродженої недосконалості й гріха в тих, хто прагне праведності. Їхня недосконалість і гріх роблять їх природними ворогами Бога, бо Він не може схвалювати такі речі. Тому, заради Свого імені, що уособлює справедливість і праведність, і заради допомоги та надії для любителів праведності, щоби вони могли жити вічно, Єгова Бог передбачив примирення через жертву за гріх. Безпомічна людина, народжена від бунтівника Адама, не могла принести викуп навіть

якби померла тисячу разів, тому це було справою Єгови, здійснити примирення через Свого досконалого й єдинородного Сина, який став «людиною Ісусом Христом». Кажуть, що Бог не любить гріха, але любить грішника. Це не відповідає Писанню. Божя любов звернена до праведного Нового Світу, і лише тим, хто бажає і користується Божим даром, щоб жити в цьому праведному світі, Бог проявляє Свою любов. Таку любов до праведного світу Бог рекомендує як вимогу для грішників, які шукають свободу і життя: «А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками. Тож тим більше тепер, коли ми виправдані Його кров'ю, ми спасемося через Нього від гніву. Бо коли ми, будучи ворогами, були примирені з Богом смертю Сина Його, то тим більше, примирившись, спасемося життям Його. І не тільки це, але й хвалимося Богом через Господа нашого Ісуса Христа, через Котрого одержали тепер примирення» (Рим. 5:8–11).

ТІНІ НАДІЇ

4 За чотири століття до того, як Великий Податель усякого доброго й досконалого дару забезпечив викуп, Він створив пророчі тіні, які точно окреслювали суть добрих речей, що мали прийти для людей, які вірять і слухаються Бога Єгову. Ці «тіні» повинні відповідати Божому Закону, який є справедливим і досконалим, а не релігії чи людським вигадкам. Тому Він дав Закон, згідно з яким ці «тіні» були створені, для втіхи і надії тих, хто любить праведне життя. Цей Закон Він дав Ізраїлю, народові, з яким Він уклав завіт через Свого пророка Мойсея, посередника між Богом і людьми. Це доводить, що тільки ті, хто укладає завіт з Богом виконувати Його волю і хто після цього виконує її, зможуть насолоджуватися обіцяними благословенствами, які були передбачені в

цих тінях. Тінь не є реальним предметом чи зображенням, яке її відкидає. Тінь ми нає, але тіло, яке її відкидає, залишається і дає правдиві і вічні плоди.

5 Натхненний апостол, якому Бог Єгова відкрив прихований зміст «тіней», пише: «Бо Закон, мавши тільки тінь майбутнього добра, а не самий образ речей, тими самими жертвами, що завжди щороку приносяться, не може ніколи вдосконалити тих, хто приступає» (Євр. 10:1). «Тож, хай ніхто вас не судить за їжу, чи за питво, чи за чергове свято, чи за новомісяччя, чи за суботи, бо це тінь майбутнього, а тіло Христове» (Кол. 2:16–17). Оскільки справжній викуп відбувся через Божого Сина, Ісуса Христа, той самий натхненний письменник відкриває тим, хто колись перебував під символічним законом, дійсну мету того закону: «Але поки прийшла віра, під Законом стережено нас, замкнених до приходу віри, що мала об'явитись. Тому то Закон виховником був до Христа, щоб нам виправдатися вірою. А як віра прийшла, то вже ми не під виховником» (Гал. 3:23–25). Тінь зникає, бо її замінює реальність.

6 Народ Ізраїлю, до якого належав пророк Мойсей, був підпорядкований закону, який наказував регулярно виконувати ці пророчі «тіні» або символи за допомогою живих акторів (Пс. 147:19, 20). До цього ізраїльтяни проживали в Єгипетській землі, де були жорстоко пригноблені. Так само ті, хто вступають в угоду з Богом, присвячуючи себе Йому через Христа, щоб виконувати Божу волю, були пригноблені цим злим світом, символом якого є Єгипет. Для Свого пригнобленого народу Бог підняв визволителя, Мойсея, який був прообразом великого Божого Воїна, що буде воювати в битві Армагеддону, Ісуса Христа.

7 Перед визволенням ізраїльтян з-під влади Єгипту Бог Єгова наказав їм через

Мойсея принести в жертву пасхальне ягня й спожити його. Це було символом того, що перед великим визволенням яке відбудеться під час Армагеддону, коли буде знищено світ сатани, Бог забезпечить примирення через справжню жертву «Агнця Божого», який бере на себе гріхи тих, хто житиме в Новому Світі (Івана 1:29, 36). Пасхальне ягня, заколене в Єгипті, символічно замінювало Мойсея, Божого посередника для Ізраїлю, сам Мойсей був прообразом або символізував Ісуса Христа. Заколення цього ягняти стало початком Божого завіту з Ізраїлем, тому що завдяки крові цієї жертви завіт став дійсним, обов'язковим і чинним (Євр. 9:16, 17). Це зображувало, що жодна людина не може укласти завіт з Богом, щоб виконувати Його волю, окрім як через примирення, яке Бог дає через Свого Сина, «Агнця Божого». Після першої пасхальної жертви та вечері настало визволення Ізраїлю, через знищення первістків Єгипту. Невдовзі після цього армія фараона та його колесниці були знищені, під час «дивного діла» Єгови, у Червоному морі. Ці два випадки знищення, які відбулися в Єгипті зображували знищення як видимої, так і невидимої частини світу сатани, злих людей і демонів. (Вих. 12-15 гол.).

ДЕНЬ ПРИМИРЕННЯ

8 На третій місяць після того, як ізраїльтяни під проводом Мойсея безпечно перейшли Червоне море, залишивши Єгипет, вони досягли підніжжя гори Синай в Аравії. Там Бог Єгова підтвердив завіт, який уклав з ними в Єгипті, і дав їм більш розгорнуте викладення Свого прообразного закону, включно з десятьма заповідями. Посвячення цьому завіту Закону коротко описано в Євреїв 9:16–22: «Бо де є заповіт, необхідна смерть того, хто його скріпив, – адже заповіт набуває сили ли-

ше після смерті, оскільки він ніколи не діє, поки живий той, хто його заповідає. Тому навіть перший [завіт закону] не був затверджений без крові. Коли Мойсей, проголосивши всі заповіді закону всьому народові, взявши кров биків і кіз, разом із водою, червоною вовною та ісопом, окропив і саму книгу [закону], і весь народ, сказавши: «Це кров заповіту, який Бог заповідав вам». Так само він окропив кров'ю і скинію, і всі предмети служіння. І згідно із законом, майже все очищується кров'ю, і без пролиття крові не буває прощення» (Діаглот). Це ілюструвало необхідність примирення через викупну жертву або жертву за гріх.

9 Ті тварини, принесені в жертву, були лише тінями справжньої жертви за гріх, яку Бог мав надати у Свій визначений час. Жертви з тварин, які є нижчими за людину і менш цінними, насправді не могли звільнити людей від гріха. Вони лише зображали справжню жертву. Тому ці жертвоприношення потрібно було повторювати щоразу після скоєння нових гріхів, Бог передбачив таку практику. «Бо неможливо, щоб кров биків і козлів усувала гріхи» (Євр. 10:1–4, НПУ). Кров биків і козлів була принесена в жертву під час укладення завіту на горі Синай, Бог наказав повторювати цю жертву щороку в національний день примирення в сьомому місяці року, а саме в десятій день місяця. (Лев. 16:29-31). Того дня, протягом якого вони утримувалися від будь-якої особистої роботи, народ виявляв своє каяття за гріхи, скоєні протягом минулого року, і сповідував їх. Вони просили прощення за них і визнавали свою потребу в жертві за гріхи, яка походила не від них. Таким чином, вони зосереджували свої думки на майбутній жертві за гріхи, яку мав надати Бог.

10 Розташувались табором біля підніжжя «Божої гори», на якій Він через Мойсея дав закон, ізраїльтяни разом із натовпом людей з різних народів, що супроводжував їх із Єгипту, уособлювали всіх тих, для кого було призначено примирення, хто скористається ним буде жити в Новому Світі. Бог Єгова вивів Ізраїль із світу, щоб він став Його народом, тому вони більше не мали бути частиною цього світу. Бог сказав їм: «З усіх племен землі лише вас одних Я визнав своїми» (Амоса 3:2, Біблія сучас. перек.). Вони перебували під Теократичним правлінням, бо Єгова, великий Теократ, був їхнім законодавцем. Мойсей, як їхній посередник, представляв їхні інтереси, був офіційним слугою Єгови. Мойсей охрестив їх у Червоному морі та в хмарі, яка закривала їх і вела їх у їхніх подорожах (1 Кор. 10:1, 2). Тому Мойсей виступав як прообраз Ісуса Христа, Божого Царя Теократичного уряду Нового Світу.

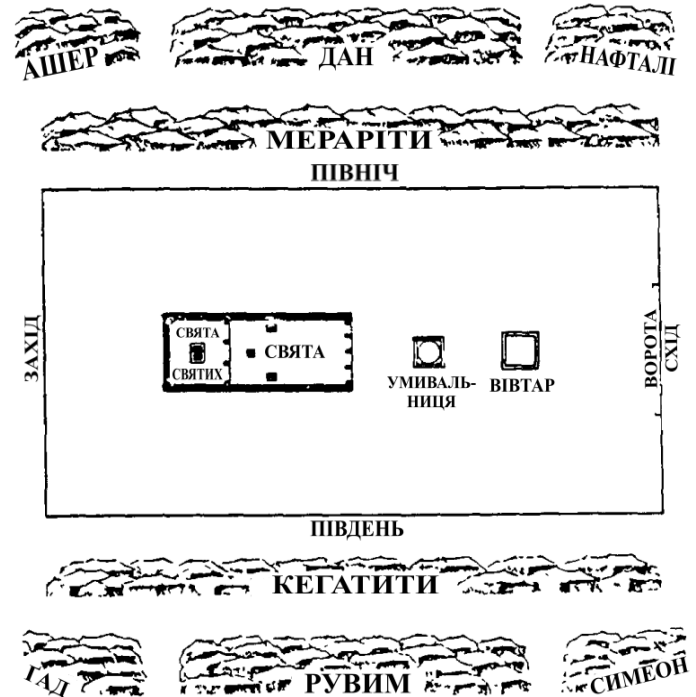
11 Єгова Бог обрав плем'я Мойсея, плем'я Левія, бути Його офіційними слугами при Його святині. Він призначив брата Мойсея, Аарона, який був устами Мойсея перед фараоном Єгипту, бути Його первосвященником, а синів Аарона, священниками. Отже, первосвященник Аарон також символізував Голову Теократії Єгови, Ісуса Христа, але в якості Божого Первосвященника. Решта дому, членом якого був Аарон, тобто плем'я Левія, зображували 144 000 членів «тіла Христа», які мають бути пов'язані з Ісусом Христом у Теократії. «Вони будуть священниками Бога і Христа і царюватимуть з Ним тисячу років» (Об'явл. 20:6). Вони складають Теократичну царську родину Єгови, Головою якої є Ісус Христос (Євр. 3:1-6). Отже з цієї точки зору, і з огляду на плем'я Левія, інші дванадцять племен Ізраїлю символізували всіх людей на землі, чий гріх були викуплені і які

житимуть на землі після Армагеддону під керівництвом Теократичного уряду.

СКИНЯ

12 Символічний день Примирення, щороку, відзначався у святині, яку Бог Єгова наказав зробити Мойсеєві. Вона була створена точно за зразком, який дав Бог, тому що святиня була тінню великих подій, які мали статися згодом.

Святиня була наметом або скинією, вхід до якої був звернений на схід. Вона була розділена красивою завісою на дві кімнати або відділення. Вхід до святині також був закритий завісою, яку називали «дверима». Через ці двері можна було увійти до першого, більшого відділення, яке називалося «святиня» й освітлювалося золотим світильником з сімома лампами. Згідно Божого Закону священники мали право входити і звершувати служіння в цьому відділенні, в «святині». Однак перехід за «завісу» до меншого відділення,

яке називалося «найсвятіше» або «Святая Святих», означав би для них смерть.

13 У Святая Святих знаходився священний ковчег заповіту. Це була покрита золотом скриня, що містила таблиці з деся-

тьма заповідями та інші священні предмети, накрита золотою кришкою, увінчана золотими херувимами з обох кінців. Обидва херувими з розпростертими крилами дивилися вниз, на золоту кришку, або «престол милосердя». У хмарі, між цими херувимами, Бог Єгова являв Свою присутність над престолом милосердя. У Святає Святих, в присутності Всемогучого Бога міг увійти тільки первосвященик у день викуплення, він повинен був спочатку принести з собою золоту кадильницю і запалити в ній святий фіміам перед тим, як принести жертву. «І сказав Господь до Мойсея: Скажи до Аарона, брата твого, щоб він не входив у святе місце за завісою перед престолом милосердя, що на ковчезі, щоб не помер, бо Я з'являтимуся в хмарі над престолом милосердя» (Лев. 16:2; Євр. 9:1-8).

14 Святиня розташовувалася в західній половині святого двору. Двір був відділений і відмежований від навколишньої території завісою з лляних штор, що йшла по периметру. Вхід до двору знаходився зі східного боку, і цей отвір був закритий завісою, яка називалася «ворота». У День Примирення ізраїльтянам, які не належали до левитів, заборонялося входити у двір, але завісу «воріт» підіймали, і їм дозволялося спостерігати здалеку за тим, що відбувалося у дворі. Сам двір був прямокутної форми 150 футів завдовжки і 75 футів завширшки (приблизно 45,7 на 22,9 метра). У східній половині двору стояв мідний жертвник, розміщений посередині між «воротами» двору та «дверима» скинії. А між жертвником і «дверима» скинії знаходилася вмивальня, де священники милися у зв'язку зі службою в скинії.

15 Двір був місцем, де приносили в жертву тварин, тому тварин приводили через ворота до двору і приносили в жертву на північній стороні жертвника. Перед жертвником, або зі східного боку від

нього, складали попіл жертви. Таким чином, двір символічно представляв місце де відбувалося жертвоприношення, нашу землю. Щодо самої жертви, то двір символізував умови які є прийнятними для Бога, умови, при яких той, хто приноситься в жертву, є справедливим або праведним перед Богом, – отже, прийнятним для того, щоб бути принесеним в жертву Богові. Однак Святає Святих в скинії символізувало саме небо: «Бо Христос увійшов не в рукотворну святиню, що була на взір правдивої, але в саме небо, щоб з'явитись тепер перед Божим лицем за нас» (Євр. 9:24).

16 Місце для двору було обрано біля підніжжя гори Синай, в перший день першого року, після виходу Ізраїлю з Єгипту, була встановлена скинія. Зовні, навколо чотирьох боків двору, розташовували свої намети левити, а Мойсей та священницька родина його брата Аарона, первосвященника, займали місце зі східного боку, перед воротами двору. На поважній відстані, за межами розташування левитів, свої намети ставили інші племена Ізраїлю разом із мішаним натовпом, який був з ними, це був «табір». За межами цих племен знаходилося те, що називалося «поза табором». Це символізувало стан світу, стан тих, хто не скористався жертвою за гріх і продовжує перебувати під гнівом Божим, тих хто перебуває під владою злого, диявола, і тому гине (1 Івана 5:19; Івана 3:35–36).

17 Ті, хто зацікавлений у тому, щоб насолоджуватися життям завдяки Божій благодаті у Новому Світі праведності, тепер з інтересом стежать за тим, що Бог Єгова наказав робити у прообразний день очищення, що було передбачено приготуванням, представленням та застосуванням жертви за гріх. Інструкції, які Бог дав через Свого Теократичного представника Мойсея, були виконані живими дійовими особами, їх невиконання точно призвело

б до смерті того, хто не цінував Теократичне правління і не робив, як було наказано. Реалії, які мали бути передбачені, були надто важливими, щоб ставитися до них з легковажною байдужістю та відобразити їх не повністю чи неточно. Страшно також подумати, що якби з боку великого Первосвященника Єгови була проявлена недбалість і недосконале виконання прообразних реалій, то оправдання Єгового імені та слова не відбулося б, все було б втрачено для всього людства.

ТЕЛЕЦЬ ДЛЯ ЖЕРТВИ ЗА ГРІХИ

18 Говорячи про Святаю Святих, тобто «святе місце за завісою», яке символізує небо, де перебуває Бог, Єгова дав таке повеління на день очищення: «Отак увійде Аарон у святе місце: з молодим бичком на жертву за гріх і з бараном на жертву всепалення» (Лев. 16:3). Це визначає час коли дійсний первосвященник почав прообразний або дійсний день очищення. Він розпочався у 29 році нашої ери, коли Ісус Христос, як досконала людина досяг повноліття, всеціло присвятив себе для служіння Богу Єгови та хрестився в річці Йордан. Бог уклав з Ісусом угоду, від тоді Ісус став Первосвященником Єгови уповноваженим для принесення викупної жертви.

19 Протягом століть, починаючи з першого дня очищення в пустелі Синай і до того часу, в жертву приносилися тварини, але вони не мали сили та значення, щоб справді усунути наслідки людського гріха. Для того, щоб гріх був дійсно назавжди знятий, потрібна була б лише одна жертва. Тому в прообразній картині було потрібно багато жертв, оскільки жодна з них, насправді, не усувала гріх; вони лише передбачали справжню Жертву, яка мала прийти. Отже, Ісус присвятив себе, щоб здійснити те, що стосується Нового Світу, як написано: «Бо тож неможливе,

щоб кров биків та козлів знімала гріхи! Тому то, входячи в світ, Він говорить: Жертви й приношення Ти не схотів, але тіло [досконале людське тіло] Мені приготував. Цілопалення й жертви покаянної Ти не жадав. Тоді Я [Ісус] сказав: Ось іду, в звої книжки про Мене написано, щоб волю чинити Твою, Боже! У цій волі ми освячені жертвоприношенням тіла [досконалого людського] Ісуса Христа один раз. І кожен [Ааронів] священник щоденно стоїть, служачи, і часто приносить жертви ті самі, що ніколи не можуть зняти гріхів. А Він [Ісус] за гріхи світу приніс жертву один раз, і назавжди по Божій правіці засів» (Євр. 10:4-7, 10-13).

20 Аарон, в ролі первосвященника Бога Єгови, був прообразом Ісуса Христа, який приносить жертву, тоді як «молодий бичок», приготований для жертви за гріх, символізував «тіло Ісуса Христа», як досконалої людини. Як такий, Він був таким же досконалим, як Адам в Едемі, і мав право на життя як людина на землі. Тільки так Ісус Христос міг мати можливість принести жертву, відповідну за своєю цінністю чи заслугою, щоб повернути нащадкам Адама те, що вони втратили через гріхопадіння Адама. Тим, що Ісус Христос пожертвував себе Він зміг скасувати або знищити наслідки гріха Адама для людства і, так би мовити, обмити їх гріхи своєю кров'ю. У цьому прообразі Ааронів «баран для жертви всепалення» також символізував Ісуса, як людину, але з іншого погляду, як буде показано пізніше в цій картині. Порівняйте з бараном, якого Бог дав Аврааму в жертву замість його сина Ісаака (Бут. 22:13, 14). Не вказано, звідки Аарон взяв бичка для жертви за гріх. Це узгоджується з тим, що право Ісуса на людське життя походило від Бога, Його Батька, тоді як Його тілесна природа, від людського роду.

ПРАВЕДНИЙ

21 Аарон, як людина, був недосконалий і за природою грішний, тому відрізнявся від Того, прообразом кого він був. Єгова дав таке повеління: «Він зодягне священного льняного хітона, і льняна спідня одіж буде на тілі його, і підпережеться льняним поясом, і обвинеться льняним завоєм, вони священні шати. І обмие в воді своє тіло, та й зодягне він їх» (Лев. 16:4, Огієнко). Недосконалий Аарон мав ретельно виконати це, щоб відобразити абсолютну праведність більшого Первосвященника, Ісуса Христа. Про святих, які є Його підсвященниками, символічно написано, що вони мають бути: «І їй дано було зодягнутися в чистий та світлий вісон, бо віссон то праведність святих» (Об'явл. 19:8, Огієнка). Христос любить праведність і ненавидить беззаконня. Він увінчаний праведністю і підпорядкований Єгови, праведному Богу. Ісус зобов'язався служити праведній справі, оправданню імені Єгови. У Ньому не було ніякої неправедності, нечистоти, недосконалості чи тілесної слабкості: «Тому може Він завжди й спасати тих, хто через Нього до Бога приходить, бо Він завжди живий, щоб за них заступитись. Отакий бо потрібний нам Первосвященник: святий, незлобивий, невинний, відлучений від грішників, що вищий над небеса» (Євр. 7:25, 26).

КОЗЛИ ДЛЯ ЖЕРТВИ ЗА ГРІХИ

22 Повна картина очищення не могла бути створена лише за допомогою бичка та барана, тому первосвященнику Аарону було дано додаткове розпорядження: «А від громади Ізраїлевих синів візьме він два козли на жертву за гріх та одного барана на цілопалення» (Лев. 16:5). У цьому розділі вираз «жертва за гріх» перекладається з єврейського слова *хаттат* (חַטָּאת), яке в першу чергу означає просто «гріх». Вперше воно перекладене як «гріх» у Біб-

лії, у Бут. 4:7. У більшості випадків у Біблії воно перекладається саме так. Але коли, як у Левит 16 гол., це єврейське слово стосується тварини призначеної на жертву, воно набуває значення «жертва за гріх», тобто тварина, принесена за гріх. Кого ж тоді зображують ці «два козли на жертву за гріх»? Чи означає це, що жертва Ісуса була неповною і що Він потребував допомоги інших слуг Божих у наданні або застосуванні благ жертви за гріх для тих, хто отримає очищення? Бог Сам дає тлумачення, і зверніть увагу на те, що говорить Його слово.

23 Тварини, які приносилися в жертву під час символічного очищення, окремо або всі разом, не були рівноцінні досконалому чоловікові, якому було дано владу над нижчими тваринами. Отже, бичок і два козли не могли вважатися «викупом» або точно відповідною ціною за народ Ізраїлю, а були лише символічними жертвами за гріхи. Однак для дійсного очищення людських гріхів жертва, що приноситься, є і повинна бути викупом, викупною ціною, засобом визволення, який досконало відповідає тому, що має бути визволено або відвойовано. Отже, у дійсній службі очищення жертва за гріхи є синонімом викупу. Тільки через Ісуса Христа Єгова Бог дав викуп. Христос Ісус «віддав себе як викуп за багатьох» (Матв. 20:28); «кров Ісуса Христа, Його Сина, очищає нас від усякого гріха» (1 Ів. 1:7); Він «обмив нас від наших гріхів Своєю кров'ю» (Об'явл. 1:5); «є один Бог і один посередник між Богом і людьми, людина Христос Ісус, який дав себе як викуп за всіх, щоб це було засвідчено в належний час» (1 Тим. 2:5, 6). Тому Христос Ісус є єдиною жертвою за гріхи. І не потребує допомоги інших, щоб представити заслуги або цінність жертви за гріх перед Богом Єговою на небі.

24 На доказ того, що Ісус Христос є єдиною Жертвою за гріх, і що «козли для

жертви за гріх» не заперечують це, а навпаки, підтверджують, зверніть увагу на свідчення Божих натхненних свідків. У Євреїв 9:11, 12 (Турконяк) засвідчено: «А Христос, Первосвященник майбутніх благ, прийшов через більший, досконаліший, нерукотворний намет, тобто неземної будови; і не завдяки крові козлів і телят, а завдяки власній крові Він увійшов один раз до святині й здійснив вічне викуплення». Це прямо стосується Левит 16 гол., а саме бичка та козлів як жертви за гріх. У випадку з первосвященником Аароном то він, принаймні двічі, входив у Свята Святих, щоб підійти до престолу милосердя з кров'ю двох різних тварин.

25 Це не означає, що Ісус Христос, як Первосвященник Єгови, здійснив два окремі входи на небо перед Божим лицем для викуплення гріхів, з проміжком у близько 1900 років і що кожного разу Він приносив жертву за гріх. Як зазначено в цитованому вище вірші до Євреїв 9:12, Ісус Христос «увійшов один раз», без необхідності повторити це ще раз чи продублювати. Вхід Христа, безперечно, є подією минулого. Представлення цінності Його людського джерела життєвої сили не чекає на завершення шляхом будь-якого дублювання після смерті останнього вірного члена «тіла Христового». Тому в Євреїв 9:12 говориться, що Христос як Первосвященник уже «здійснив вічне викуплення». Він не міг би здобути щось більше, намагаючись увійти знову. Більше того, з чим би Він увійшов або був зобов'язаний увійти, щоб «здійснити» те, що вже називається «вічним викупленням»?

26 Отже, двох «козлів жертви за гріх» не можна тлумачити як символ окремої жертви, відмінної від «людини Христа Ісуса». Обраний із двох козлів «козел для Господа» не символізує й не передбачає 144 000 членів тіла Церкви, Головою якої

є Ісус Христос. Ісус Христос має бути єдиним прообразним «козлом для Господа», як буде показано далі. У давнину в день очищення потрібні були два «козли в жертву за гріх», щоб зобразити подвійну картину, яку неможливо було б передати одним козлом. Однак у реальності ця подвійна картина повністю втілюється в життя однією жертвою за гріх, Ісусом. Другий козел, який став «відпущальним козлом», доповнював картину важливими деталями, а тому був допоміжним або додатковим по відношенню до «козла для Господа».

27 Послання до Євреїв 9:16-22, цитоване вище (п.8), стосується посвячення або введення в дію Божого завіту з народом Ізраїлю біля Божої гори. У ньому згадуються дві групи жертв, які завершили скріплення угоди. Але це також не доводить, що справжня жертва за гріхи має бути більше чим одна Жертва. Завіт закону, освячений там, був передвісником нового завіту, який Бог Єгова уклав з Ісусом Христом і членами «Його тіла», духовними ізраїльтянами. Цей новий завіт став чинним або дієвим завдяки крові Його Посередника, Ісуса Христа, в день Його смерті, під час Пасхи 33 року н.е. Кров послідовників Христа, церкви, ніяк не сприяла введенню в дію цього нового завіту щодо них. Отже, той факт, що Мойсей покропив книгу завіту закону, а потім народ, кров'ю биків і козлів, не є доказом того, що члени тіла Христа, церкви, є частиною жертви за гріхи. Те саме стосується кроплення кров'ю шкіри та її посуду і приладдя, яке відбулося, коли шкіра була встановлена і введенна в дію приблизно через дев'ять місяців після освячення завіту закону на горі Синай.

28 У Посланні до Євреїв 9:22 написано: «І майже все за Законом кров'ю очищується, а без пролиття крові не має відпущення». Отже, ті тварини, чия кров вико-

ристовувалася для очищення і усунення гріхів, не могли символізувати нікого, навіть членів «Його тіла», крім самого Ісуса. Кров Христа, якою першими скористалися члени Його тіла, в день П'ятидесятниці, не може виконувати подвійну функцію: спочатку очищати їх, а потім, через них, очищати тих, хто буде жити на землі в Новому Світі. Частина крові Христа, яку отримують члени Його тіла, очищає тільки їх. Їхня особиста частка не може бути використана для когось іншого. Кожен, хто житиме в Новому Світі, чи то в «тілі Христа», чи поза ним, має право, якщо він відповідає вимогам, отримати очищення і прощення гріхів кров'ю Христа. Він не може відмовитися від цього і передати це комусь іншому, тим самим змусивши її виконувати подвійну функцію (Івана 3:35, 36).

29 У Посланні до Євреїв 7:27 сказано, що Ісус Христос не мав потреби робити так, як прообразні первосвященники, які щороку в день примирення неодмінно приносили жертви, спочатку жертвуючи бика за свої гріхи, а потім козла за гріхи народу; «Бо Він це раз назавжди вчинив, принісши Самого Себе». Те, що Він зробив один раз, 1900 років тому, принісши себе в жертву, не потребує додаткових жертв від Його церкви. Таким чином, Євреїв 7:27 чітко вчить, що одна дія Ісуса здійснила те, що в стародавніх часах вимагало двох видів жертв.

30 Послання до Євреїв 13:10-12 адресоване духовним ізраїльтянам, «тілу» Христа, говорить: «Маємо жертovníка, що від нього годуватися права не мають ті, хто скинії служить [жодна частина жертви за гріх не їлася у скинії, все утилізувалося], бо котрих звірят кров первосвященник уносить до святини за гріхи, тих м'ясо палиться поза табором, тому то Ісус, щоб кров'ю своєю людей освятити, постраждав поза брамою». Слід зауважити, що Ісус освячує «своєю власною кров'ю», а

не своїми стражданнями від докорів і переслідувань. Наступний вірш (Євр. 13:13) закликає членів тіла Христового: «Тож виходьмо до Нього поза табір, і наругу Його понесімо». Вони самі спочатку повинні бути освячені кров'ю Христа, а потім виходять, не для того, щоб освятити інших своєю кров'ю, а щоб нести ганьбу Христа. Те, що вони виходять «за табір», щоб зробити це, не робить їх символічним козлом Господнім. Несення Його ганьби не спокутує гріхи, це робить пролита кров досконалої «людини Ісуса Христа» (Євр. 9:22). У прообразі світ, який знаходиться у грісі та злі, був зображений як місце «поза табором»; а в наступному вірші (Євр. 13:14) Слово Боже показує, що члени тіла Христового несуть ганьбу поза табором, бо вони не від цього світу, а від світу праведності, який має прийти згідно з Божою обітницею: «Бо постійного міста не маємо тут, а шукаємо майбутнього!». Вони прагнуть Божої столичної організації, Теократії, тому вони, в цьому світі, «поза табором», стають на бік зневаженого Ісуса Христа. Тому наступний вірш (Євр. 13:15) додає: «Отож, завжди приносимо Богові жертву хвали, цебто плід уст, що ім'я Його славлять». Вони не приносять жертви за гріх, бо Ісус Христос уже зробив це раз і назавжди.

31 Аарон узяв двох «козлів жертви за гріх» від громади синів Ізраїлевих. Це символізує, що все викуплене людство, яке житиме вічно на досконалій землі, дивиться на Ісуса Христа як на Великого Виконавця або Первосвященника Єгови, котрий для них забезпечує та втілює в життя можливість прощення гріхів, вони готові робити все, що від них вимагається, щоб отримати передбачені благословенства. Крім того, якщо право на життя Ісуса походило від Його Батька Єгови, то Його тіло було дане через людство, яке перебувало в завіті з Богом. Він був «народився від жінки і був під Законом»

(Гал. 4:4). Обидва козли, як і бичок, служили «жертвою за гріх», тому вони зображували Єдиного, кого Бог Єгова використав для примирення і не лише з 144 000, які першими були викуплені з-поміж людей і стануть «священниками Бога й Христа», але й тих, хто буде жити в Новому Світі на землі. Ці дві жертви пов'язує той факт, що лише одна особа, первосвященник, використовував кров тельця і козла Господнього. Це показує, що в майбутньому вони передбачали лише одну жертву, але ця жертва приносить користь двом різним класам: (1) прообразному класу левітів під керівництвом Ісуса Христа, їхнього Первосвященника і Голови, та (2) тим, хто отримує вічне життя на землі під керівництвом «нових небес».

32 «Баран для цілопалення», який супроводжував двох козлів, був зображений так само, як і баран, який супроводжував бичка. Цілопалення з усіма його частинами було принесене в жертву на вівтарі. Воно використовувалося, щоб показати, що раніше принесена жертва за гріхи була приємною Богу, що Він прийняв її і зробив її доступною.

33 Людина, яка служила помазаним первосвященником, обов'язково мала бути головним представником племені Левія, вона відповідала за все плем'я. Тому в інструкціях сказано: «Тож Аарон спочатку приведе тельця в жертву за свій гріх і звершить викуплення за себе та за свій дім» (Лев. 16:6). Аарон, будучи за природою грішною людиною, сам потребував особистого очищення через пролиття крові. На противагу цьому, справжній Первосвященник Ісус Христос був досконалим за своєю природою та безгрішним. Тому, щоб точно відобразити стан і кваліфікацію Ісуса для принесення жертви за гріх, Аарон мав спочатку очиститися сам через кров бичка.

34 У Єгипті Бог помилював усіх первістків Ізраїля і врятував їх від знищення. В обмін на них Бог Єгова викупив або купив з усіх Ізраїлевих поколінь покоління Левія, тобто дім Аарона. Тому спочатку відкуплення гріхів було зроблено для Левитів, до і окремо від решти народу Ізраїлю. Левити уособлюють «церкву первістків, записаних на небі», які мають «небесне покликання» жити і царювати з Ісусом Христом на Його небесному престолі (Євр. 12:23; 3:1, Турконяк). Ці прообразні Левити, були «викуплені від землі», «викуплені від людей» (Об'явл. 14:3, 4). Оскільки перше відбувається створення «нових небес», члени тіла Христового першими отримують блага від викупної жертви Ісуса, починаючи з П'ятидесятниці 33 року н.е. Це для того, щоб вони могли бути виправдані вірою і прийняті в «заповіт через жертву», потім зачаті від Божого духу і помазані на місце в «тілі Христовому» з надією на життя на небесах. «Його Ноги», тобто останок або останні члени Його «тіла», все ще знаходяться на землі, щоб взяти участь у «Його воскресінні» і жити в душі, вони повинні виконати свою угоду через жертву, померши разом з Ним.

ГОСПОДНІЙ КОЗЕЛ І ВІДПУЩАЛЬНИЙ КОЗЕЛ

35 Перед тим, як зарізати прообразного бичка, вибирали козла Господнього та відпущального козла. «І візьме він обох тих козлів, та й поставить їх перед Господнім лицем при вході скинії заповіту» (Лев. 16:7). Ці два козли були приведені до двору, до входу скинії заповіту, що було визначеним місцем для жертвоприношення Єгови (Лев. 17:3-6). Ця сцена символізувала подію, коли Ісус представив Себе перед Господом Богом, коли прийняв хрещення від Івана Хрестителя в Йордані. Він представив Себе не дияволам чи

демонам, як того бажав диявол від Ісуса спокушаючи Його на горі (Лев. 17:5-7; Матв. 4:8-10). Це було перед Богом Єгови, в символічному дворі або досконалому людському стані прийнятному для жертвопринесення. Як лляні завіси навколо двору шкіни відокремлювали її зовні від табору, так і велика Викупна Жертва була «відокремлена від грішників», всі нащадки Адама на той час були грішниками, на відміну від досконалого в тілі і безгрішного Ісуса.

36 «І Аарон кине жереб на двох козлів: один жереб для Господа, а другий жереб для козла відпущення» (Левит 16:8, Короля Якова). Отже, будь-який козел міг бути «для Господа». Це показувало, що обидва козли були рівними, але для ілюстрації подвійної мети однієї жертви було потрібно двох. Це вказувало на те, що вони обидва передвіщали лише одну жертву, яка змогла б досягти цієї подвійної мети. Аарон не міг вбити козла Господнього і водночас зберегти його живим, щоб він виконав іншу роль у цій дивовижній картині. Тому брали двох козлів, рівних за цінністю і можливостями, Аарон, не робить особистого вибору, а кидає жереб на них, тим самим показуючи єдність і рівність обох козлів. Це також свідчило про те, що він визнавав Боже Теократичне правління і те, що з боку первосвященника не було проявлено ніякої власної волі чи вибору. Він був повністю підкорений волі, вибору і вказівкам Господа Бога щодо того, що і скільки потрібно зробити в зв'язку з викупною жертвою за гріхи людей. Цим прикладом Ісус Христос, Первосвященник Всевишнього Бога, позначений як Той, хто служить одночасно двом цілям, під час свого перебування на землі.

37 Далі описується мета, яка має життєво важливе значення та користь для людей, що шукають життя: «І принесе Аарон козла, що на нього вийшов жеребок для Господа, і вчинить його жертвою за гріх»

(Лев. 16:9). Через бичка, взятого первосвященником, Ісус Христос був зображений як Той, хто приносить Себе в жертву за духовний дім Левія — клас, викуплений з-поміж людей, народжений як Божі духовні діти і помазаний на «царське священство» під головуванням Ісуса Христа (1 Петра 2:9). Через Господнього козла, той самий Ісус, зображений як Той, хто приносить цінність свого людського життя та своє право на життя, як досконалої людини, на користь тих, кого зображують інші племена Ізраїлю разом із усіма приходьками, що стали на бік типової Теократії й підкорилися Богом даним законам. Ці племена «табору», разом із «приходьками, що мешкають серед них», зображують тих, хто примирився з Богом через Христа і хто отримає благословення вічного життя на землі.

38 Щодо іншої мети, яка пов'язана з оправданням імені Єгови, зверніть увагу на таку картину: «А козел, на якого випав жереб бути козлом відпущення [(або, буквально, згідно з гебрейською мовою) випав на Азазеля], буде приведений живим перед Господом, щоб очистити його і відпустити його в пустелю як відпущального козла» (Лев. 16:10). Наголошується, що Аарон не міг вбити козла Господнього і також представити його живим перед Господом для «Азазеля». Ця фізична неможливість зробила необхідним використання, у «тіньовому» образі, двох однакових козлів з рівними можливостями. Як це виглядало в часі виконання пророцтва? Ісус присвятив Себе на виконання Божої волі, охрестившись, символічно поховавши Себе під хвилями Йордану. Тоді Ісус був принесений в жертву як Спаситель людства, але Його досконале тіло не було тоді негайно і фактично вбите. Далі, вийшовши з води, Ісус, на якого тепер зійшов Божий дух, став духовним, «новим творінням», який ще деякий час використовував свій тілесний організм. Це було

зроблено для того, щоб Він міг використовувати людське тіло для іншої, пов'язаної з випробуваннями, важливої мети Бога Єгови (2 Кор. 5:17).

39 У перекладі Ротергама сказано: «Козла, на якого випав жереб для Азазеля, він поставить живого перед Єговою, щоб здійснити над ним очищення [щоб зробити над ним примирення (за А.П.В.)], і щоб відпустити його». В прообразі це не було виконано через принесення в жертву бичка. Боже слово ясно говорить, що бичок був принесений в жертву за дім первосвященника, але не за козлів, чи за людей у таборі, чи за всю громаду. Отже, викупна жертва за цього «живого» козла має походити або братись із крові Господнього козла, якого щойно було вбито як жертву за гріх: «Бо душа тіла в крові» (Лев. 17:11). Таким чином, цінність крові вбитого Господнього козла, переноситься на живого козла, який призначений «для Азазеля». Отже, хоча й не вбитий, цей живий козел несе на собі викупну жертву за гріх, потрібну для життя. Той факт, що живий козел був представлений перед Єговою, показує, що Він визнає це перенесення заслуги або сили викуплення гріхів. Таким чином, живий козел, завдячуючи смерті тварини свого роду, (1) не тільки несе в собі життя, яке необхідне для викуплення гріхів, а й (2) може бути використаний для створення подальшого образу, що передбачає шлях Ісуса.

40 З самого початку обидва козли були рівними, обоє бездоганні та прийнятні для жертви, без необхідності очищення когось із них. Жереб, кинутий Аароном, лише визначив, якого саме козла слід було вбити як Господнього козла. Отже, разом ці два козли прекрасно зображали досконалу «людину Христа Ісуса», що володіє здатністю віддати своє життя, як викупну жертву, на користь інших, водночас залишаючись здатним, впродовж

днів своєї плоті, служити меті, пов'язаній з «Азазелем». Ця мета полягала у відповіді на виклик сатани.

41 «Козел для Азазеля» не був нечистим. Хіба він не мав рівних шансів з іншим козлом бути обраним, як жертва «для Господа»? Те, що Аарон визнав над його головою провини та гріхи Ізраїлю, не робило цього живого козла нечистим; також і те, що Аарон вмився та змінив одяг після цього, не означало, що козел був нечистим.

42 Але хто такий цей «Азазель»? Чи був він злим демоном, що протидіяв Богу Єгові у спірному питанні, яке підняв Його великий супротивник? Гебрейський вчений Гесеній стверджує, що «ім'я Азазель також використовується арабами для позначення злого демона». Грецька версія Септуагінти (LXX), перекладена за декілька століть до Христа, перекладає слово «Азазель» як «αποτομῆαιος» (апопомпайос), що означає «відвертаючий». «Відвертаючий» це той, хто відвертає зло чи покарання, якщо жити з ним в мирі чи піти з ним на компроміс, але карає того, хто відмовляється догодити йому і задовольнити його вимоги.

43 Те, що живого козла відпускали «у пустелю», свідчить проте, що Азазель теж перебуває там, а отже, поза Теократичним табором народу Єгови, за який здійснено відкуплення. Там, «увесь світ лежить у злому» (1 Ів. 5:19, А.П.В.), не є нерозумним вважати, що «Азазель» є «князем демонів» і що демони перебувають разом з ним у «пустелі», окремо від табору тих, хто подорожує до Нового Світу. Саме з пустелі сатана підняв «сильний вітер», який зруйнував будинок і вбив усіх дітей Йова, які бенкетували в ньому (Йов 1:19). Пустеля була місцем вирішального випробування для ізраїльтян під час їхнього походу до Ханаану (Єз. 20:10-36; Пс. 95:8). «Голос» Господа кличе в тій пустелі,

попереджаючи про гнів, що прийде на народи (Іс. 40:3). Сам Ісус був приведений у пустелю, щоб диявол спокушав його (Матв. 4:1-11; Лука 4:1-13). Сатана, правитель своєї організації «Вавилон», перетворив світ на пустелю (Іс. 14:4-17). Але як саме козла для Азазеля «відпускають у пустелю»? Наступний випуск «Вартової Башти» розповість про це.

«ПОКАРАННЯ ЗА НАШІ ГРІХИ»

44 «І принесе Аарон бичка жертви за гріх, що належить йому, та й очистить себе та свій дім; і заріже бичка жертви за гріх, що належить йому» (Лев. 16:11). Бездоганне теля було прообразом жертви «Апостола і Первосвященника нашої віри, Христа Ісуса» (Євр. 3:1). З фінансової точки зору бичок цінніший за козла, але в даному випадку бичок був принесений як викупна жертва за меншу групу людей, ніж козел Господній. Бичок був принесений в жертву лише за одне із племен Ізраїлю, за плем'я Левія, яке було вибране і мало ближче положення до Єгови. Вони безпосередньо служили Богу, повний робочий день, оскільки левіти не мали спадщини в землі разом з рештою Ізраїлю. Якщо це плем'я левітів мало служити Богу від імені решти Ізраїлю, то правильним порядком було спочатку принести жертву за левітів, включаючи священників, і таким чином зробити їх придатними і гідними для служби в скинії.

45 Те саме стосується і прообразних левітів. Це духовні сини, народжені від Божого духу, які стоять в черзі до Його царського дому, над яким Христос Ісус є Головним Сином. Вони є «первочиною творів Його» (Як. 1:18), і тому викупна жертва Ісуса застосовується перше до них, тим самим вони «куплені за ціну» першими з-поміж усіх інших людей. (Об'явл. 5:9,10; 14:1-4; 1 Кор. 6:20; 7:23; Дії 20:28). Звернімо увагу, що Аарон не здійснював цього викупного діла за до-

помогою тельця з тією метою, щоб після цього козел Господній міг стати прийнятим і бути принесеним у жертву. Це доводить, що козел Господній не зображає когось, за кого спочатку треба було б принести жертву примирення, але що козел Господній і «відпушальний козел», також зображують Ісуса. Викупна сила тельця не мала впливу на козла Господнього так, ніби забезпечувала шлях для його жертви. І теля, і козел зображали одну й ту ж саму жертву — жертву Єдиного Сина Божого. Отже, попередня жертва тельця за весь дім Левія показувала: (1) що жертва Ісуса насамперед є основою для укладення нового завіту з Богом на заміну старому законному завіту укладеному з Ізраїлем, а також (2) що духовні ізраїльтяни, які вводяться в цей новий завіт, повинні бути спочатку викуплені кров'ю Христа й очищені від своїх гріхів, щоб було як написано «кров'ю Його ми виправдані» (Рим. 5:9; Матв. 26:28; Євр. 9:14,15; 8:6). Мета нового завіту полягає в тому, щоб «вибрати народ для імені Божого».

46 Вбивство прообразного тельця було здійснено під час хрещення Ісуса, як символ Його посвячення на службу Богу, коли Бог Єгова прийняв Ісуса в завіт через жертву. Відтоді Ісус вважався мертвим як людина і живим як Син, народжений від духа, якого Бог вподобав. Зауважте тепер пророчий образ того, що мало статися далі: «І візьме [Аарон] повну кадильницю горючого вугілля з-над жертовника [у дворі] перед Господнім лицем, і повні жмені свої тонко товченого запашного кадила, та й внесе за завісу» (Лев. 16:12, Огієнко). Щодо подвійного використання кадильниці з розжареним вугіллям і пахощами див. Об'явлення 8:3-6. Розжарене вугілля, яке Аарон взяв у золотій кадильниці до Святаго Святих, символізувало живу, активну ревність Ісуса Христа, яка палала для дому Його Батька, а також

руйнувала релігію, яка зневажала ім'я Боже (Євр. 9:4; Ів. 2:13-17). Перенесення пахощів із розжареним вугіллям за завісу у Свята Святих символізувало шлях Ісуса на землі заради Божого дому і проти релігії, щоб Єгова на небі прийняв це, як любі пахощі.

47 «І покладе він те кадило на огонь перед Господнім лицем, а хмара кадила закриє віко, що над свідомством, щоб він не помер» (Лев. 16:13, Огієнко). Ця дія передувала кропленню кров'ю для спокутування гріхів. Отже, вона зображувала Ісуса Христа, який робив добре в очах свого Бога і Батька, ревно зберігаючи свою непорочність заради оправдання імені Єгови. Це показує, що оправдання Божого імені є важливішим і має перевагу над викупною жертвою, що приноситься за людей.

48 Вороги Єгови та ті, хто зневажає Його ім'я, є огидою для Нього. Дії Ісуса, наповнені палкою ревністю до праведності, були наче приємні пахощі для Єгови. Щоб зробити це в умовах релігійного опору та переслідувань, Ісус мав молитися до Бога, а також жертвувати духовний ладан. «Він за днів тіла свого з голосінням великим та слізьми приніс був благання й молитви до Того, Хто від смерті Його міг спасти, і був вислуханий за побожність свою [(буквально) був почутий за свій благочестивий страх]. І хоч Сином Він був, проте навчився послуху з того, що вистраждав був» (Євр. 5:7, 8) (див. Луки 1:9, 10; Псалом 141:3; Об'явлення 8:3, 4). Така покірність під час страждань оправдала Боже ім'я і стала для Нього «приємними пахощами». Ісус мусив виконати це, «щоб не померти» як Первосвященник. Небезпека була не в тому, щоб померти з надією на воскресіння; надзвичайна небезпека полягала в тому, щоб зазнати поразки й бути знищеним. Що чекало на Ісуса, померти вірним з на-

дією на воскресіння чи померти як порушник угоди, що означало б цілковите знищення? Якби Ісус не виявився вірним і не оправдав ім'я свого Батька, Його знищення означало б провал справи викупу людства.

ОКРОПЛЕННЯ КРОВ'Ю

49 «І візьме він крові бичка, та й покropить пальцем своїм на переді віка на схід, а перед віком покropить з крові сім раз своїм пальцем» (Лев. 16:14). Ісус Христос виконав цю картину, проливши свою кров, а потім воскрес з мертвих як божественний дух і піднявся на саме небо, щоб бути з Єговою серед херувимів. Кров символізувала право на земне життя. Бог каже: «Бо душа кожного тіла — це його кров, — тож Я дав її вам, щоб на жертovníку звершувати викуплення за ваші душі. Бо Його кров є викупленням за душу» (Лев. 17:11,14). Ісус не згрішив тому, як досконала людина, не втратив право на життя. Завдяки заслугі своєї людської жертви воскреслий Первосвященник Ісус Христос з'явився перед Богом у Свята Святих на небесах.

50 Оскільки двері скинії були на сході, Аарон підходив до ковчега завіту та його віка зі сходу. У перекладі Юнга в Левит 16:14 сказано, що Аарон «покropив своїм пальцем перед віком на схід; саме перед віком він, своїм пальцем, сім разів покropив тією кров'ю». Він не робив кров'ю ніякого злочинного хресного знака. Біля віка він представив кров, бо Єгова сказав: «Я з'явлюся в хмарі над віком». Первосвященник стояв на сході або перед кришкою ковчега і окроплював кров'ю. Малоімовірно, що він кропив прямо на віко, безпосередньо на символічний Божий престол між двома золотими херувимами. Здається, земля біля підніжжя престолу, перед віком, була належним, скромним

місцем для застосування крові земної жертви.

51 Семиразове кроплення символізувало повне представлення заслуги життя жертви. Отже, це доводить, що в прообразному виконанні не буде потреби знову представляти заслугу життя Ісуса Христа на небі через 1900 років, після смерті членів «ніг» із «тіла Христового». Дев'ятнадцять століть тому Ісус Христос повністю завершив угоду на небі, під час свого вознесіння та явлення «перед Божим лицем за нас». Там Він здійснив викуп того, що було втрачено для нащадків Адама, і таким чином віддав у володіння те, що представив, і взяв у володіння те, що викупив.

52 Це ще раз доводить, що козел Господній не зображував і не міг зображувати ніяку жертву, окрім «людини Христа Ісуса». Отже, той козел не зображував членів «тіла Христа», вони не є частиною жертви за гріхи і не беруть участі в примиренні для Нового Світу. Вони не можуть цього зробити, вони потрібні не для цього. Їхнє служіння повністю присвячене оправданню імені Єгови, а не несенню і усуненню гріхів. Це стане більш зрозумілим після вивчення решти служби дня примирення в наступному номері журналу «Вартова Башта». «Бо заплата за гріх смерть, а дар Божий вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім!» (Рим. 6:23).

(Далі буде)

СПІВ ДО БОЖОГО «ДИВНОГО ДІЛА»

Наблизився час, коли Бог Праведності зламає гнобителя, знищить утиск і визволить людей доброї волі. Завдяки прояву Своєї надлюдської сили Боже Праведне Правління, Його Теократія, зійде з небес, прикрашена красою та славою, й перебере на себе повний контроль над справами землі.

Визволенню та благословенню любителів праведності мусить передувати вияв Божого гніву проти неправедності. Нині день гніву Єгови вже близько. Це буде лютий і страшний день. Перш ніж на землі назавжди запанує вічний мир і праведність, має відбутися Божа «дивна робота», за якою негайно прийде Його «дивне діло». Про це написано: «Бо повстане Господь, немов на горі Перацим; затремтить Він у гніві, немов у долині в Гів'оні, щоб Свій чин учинити, предивний Свій чин, щоб зробити роботу Свою, незвичайну роботу Свою! Тож не насміхайтесь тепер» (Ісаї 28:21, 22).

«Дивна робота», яку Бог Єгова зараз здійснює через Своїх вірних свідків по всій землі, це передбачена Богом «робо-

та» свідоцтва, вона є «дивна» для релігійних діячів і суддів «християнського світу». «Дивне діло», яке повинно відбутися відразу ж після закінчення «дивної роботи», має бути чимось, чого Бог не відкрив Своїм пророкам. Очевидно, що це «Боже діло», а значить, з небес, а не робота, яку зробить людина, тобто Його свідки. Це «дивне діло» Єгови було передбачено тим, що сталося в долині Гаваона, так само як Його «дивна робота» була передбачена тим, що сталося до цього на горі Перацим. Саме це описано в пророцтві Ісаї. Велике місто Гаваон уклало мир з ізраїльтянами, Теократичним народом Єгови, під керівництвом Єгошуа (Ісуса Навина). Через цю мирну угоду п'ять інших царів об'єднали свої сили, щоб напасти на місто Гаваон. Єгошуа пішов на допомогу Гаваону і одержав перемогу у боротьбі з ворогом. «Єгошуа» означає те саме, що й «Ісус» (Євр. 4:8, замітки; Дії 7:45). Коли Єгошуа переслідував їх, «Господь скинув на них з неба великі камені» і вразив ворога. Саме в цій битві Єгошуа молив Бога, щоб сонце і місяць зупинилися. Бог

почув і дивним чином виконав це прохання. Написано: «І не було такого, як день той, ані перед ним, ані по ньому, щоб Господь так слухав людського голосу, бо Господь воював для Ізраїля» (Іс. Нав. 10:14).

Бог Єгова подарував перемогу Єгошуа. Отже, можна зробити висновок, що битва Армагеддон, Боже «дивне діло», була прообразно показана через досвід Єгошуа при Гаваоні. Єгошуа хотів, щоб сонце й місяць зупинилися, аби він міг бачити, як переслідувати ворога й воювати з ним. Єгошуа зображає Царя Божої Теократії Ісуса Христа. Під час битви при Гаваоні частину ворогів ізраїльтяни знищили мечем, але Бог знищив набагато більшу кількість, градом, тобто брилами льоду, які Він кидав з неба (Іс. Нав. 10:11). Це була феноменальна подія. Це був прояв божественної сили.

Гора Перацим пов'язана з царем Давидом, який був частиною типової Теократії Єгови. Там Давид, з Божою допомогою, переміг філістимлян, що поклонялися демонам, і спалив їхні релігійні боввани. Філістимляни знову повернулися й розташувалися в долині для нового бою. Давид палко прагнув напасти на ворога, але Бог визначив інакше. Єгова сказав Давидові «обійти їх ззаду» та вийти на них із тилу. Він наказав Давидові чекати на атаку, доки він не почує «шелест у верховіттях шовковиць», і тоді рушати вперед. Чому? «Бо тоді вийде Господь перед тобою, щоб вразити військо філістимлян» (2 Сам. 5:20-25). Давид зробив так, як йому було наказано. Це була перемога Єгови. Давид був прообразом Христа, він переслідував ворога, від Гаваону аж до Газера, щоб знищити його.

Отже, «дивне діло», було прообразно показане діями Єгови при Гаваоні за днів Єгошуа та Давида, і стосується вияву божественної сили проти ворогів Єгови під

час Армагеддону. Це діло видаватиметься «дивним» для всіх народів землі, які противляться Теократичному Уряду Єгови, особливо для релігійних провідників «християнства». Тому пророк Ісаї додає: «Тож не насміхайтесь тепер, щоб не стали міцнішими ваші кайдани, бо призначене знищення чув я від Господа, Бога Саваота, про всю землю... Візьміть це до ушей і почуйте мій голос, послухайте пильно й почуйте мій голос!» (Ісаї 28:22, 23, Огієнко).

Свідки Єгови докладають усіх зусиль, щоб свідчити всім народам, і багато хто може насміхатися над ними та називати їх дурнями. Багато з тих, хто насміхається, це ті, хто називає себе дітьми Божими. Справжні та вірні свідки Єгови почують, прислухаються і твердо стоятимуть на Його боці. Свідки Єгови перебуваючи на землі ніколи не зможуть зв'язати диявола і знищити його злу організацію. Всемогутній Бог, Єгова, повинен і зробить це. Але Його свідки повинні і будуть співати на славу Господа, і коли, незабаром, вони побачать виконання Його «дивовижного діла», вони знову вибухнуть піснею.

Коли цим «дивним ділом» буде зламана сила ворога, кайдани спадуть з рук усіх тих, хто вижив після битви Армагеддон, включаючи не тільки Божий помазаний останок, але й «великий натовп» людей доброї волі, Його «інших овець». Щодо всіх них справдяться тоді слова: «І скажуть в той день: Це наш Бог, що на Нього ми мали надію і Він спас нас! Це Господь, що на Нього ми мали надію, тішмося ж ми та радіймо спасінням Його!» (Ісаї 25:9).

Ісус Христос завжди був потіхою для свого небесного Батька. Він завжди радів любові великого Бога. Але з того часу, як Люцифер збунтувався й став сатаною, зганьбивши велике й добре ім'я свого Батька, у думках і серці Його улюбленого

Сина було прагнення здійснити певне діло. Бажаючи возвеличити ім'я свого Батька, Ісус залишив небесні двори, став людиною і помер безславною смертю. Бог воскресив Його з мертвих і возвеличив вище за всіх інших на небі, наділивши великою честю, славою та владою. Та було ще щось, чого прагнув Ісус: знищення ворога та його безбожної організації, а також встановлення імені Єгови на належному місці перед усіма живими створіннями. Після Його вознесіння на небо Батько сказав до Нього: «Сядь праворуч Мене й очікуй на Мій визначений час, аж доки зроблю Я ворогів Твоїх підніжком для Твоїх ніг». Богом встановлений час для дій проти ворога настав у 1914 році н.е., рік початку Світової війни. Тоді Єгова сказав Своему улюбленому Синові: «Вийди із Сіону з жезлом влади й пануй серед ворогів Твоїх» (Псалом 110:1, 2).

Почалася «війна на небі», ворог сатана був вигнаний з неба, а разом з ним і всі його демони, їхнє перебування було обмежене до околиць землі. Після того Ісус прийшов до великого, духовного Божого храму, для суду, щоб воскресити в душі тих померлих християн, які були визнані «вірними до смерті», і зробити їх «живими каменями» в храмі, де мешкає Бог в силі Свого духу. Як було передбачено потім почався суд народу, який був в завіті з Єговою, і який ще перебував на землі: «Бо час уже суд розпочати від Божого дому» (1 Пет. 4:17). Ті посвячені, яких Суддя в храмі знайшов такими, що вірно піклуються про інтереси великого і праведного Уряду, Теократії, чий інтереси або «таланти» були довірені в їхні руки, їм Господь сказав: «Увійди в радість свого пана» (Матв. 25:21). Радість Господа Ісуса — це оправдання імені Його Отця. Таке було палке бажання Христа. Він розпочав цю роботу оправдання як Головний виконавчий Чиновник свого Батька. Він урочисто завершить її на славу свого Ба-

тька в Армагеддоні. Він радісно співає хвалу своєму Батьку і закликає кожного члена храмового класу робити те саме (Пс. 29:9).

Ті, хто увійшли в радість Господа, повністю і безумовно є на Його боці. Він їх Цар, Єгова їх Бог, вони співають тільки Йому, і нікому іншому. Вони відмовляються співати будь-яку пісню, яка б догоджала ворогові чи будь-якій частині вавилонської світової організації. Приклад, який дав Бог через стародавніх ізраїльтян, був записаний для того, щоб служити керівництвом для Його свідків в даний час. Ізраїльтяни перебували у Вавилоні, в полоні. Вавилоняни закликали їх заспівати пісню Сіону для їх розваги. По суті, вони казали ізраїльтянам: «Забудьте своє минуле, станьте одними з нас, будемо в мирі. Співайте свої пісні для нас». Ізраїльтяни відповіли: «Ні, ми не співатимемо вам своїх пісень». Вони промовили до Єговиної Теократичної організації: «Якщо я забуду за тебе, о Єрусалиме, хай забуде за мене правиця моя! Нехай мій язик до мого піднебіння прилипне, якщо я не буду тебе пам'ятати, якщо не поставлю я Єрусалима над радість найвищу свою!...» (Псалом 137:5, 6).

Так само тепер світові вавилонські системи намагаються різними способами перешкоджати роботі Бога Єгови, і один зі способів — це запросити Божий народ бути в мирі з ними у рамках «політики добросусідства» та співати їхні пісні для них. Дехто з посвячених, які не пройшли храмового суду і становлять клас «злого раба», звертаються до вірних свідків Єгови так: «Чому б не бути поблажливими до Вавилонського кліру? Будьте м'якшими з ними. Ви могли б їм допомогти. Чому б не жити з ними в мирі й не співати їм ваші пісні?» Вірний народ, який є в заповіді з Єговою відповідає: «Ні, я співатиму хвалу своєму Богу. Якщо я не буду вірним своєму Богу і не співатиму лише Йо-

му хвали, нехай тоді мій язик прилипне до мого піднебіння й замовкне».

Вірні слуги Єгови, останок та їхні супутники, "інші вівці", не знають, що таке йти на компроміс із ворогом. З непохитним виразом обличчя вони стають на бік Єгови. Вони довіряють Йому і в Ньому знаходять спокій та мир. (Іс.26:3) З їхніх вуст линути пісні задоволення, радості та хвали. Вони дають свідоцтво за будь-якої нагоди і продовжують особисто звіщати про Його святе ім'я та втішати всіх, хто сумує. Незважаючи на переслідування з боку ворога, вони знають, що захищені

від усякого зла для свого вічного добра (Псалом 121:7, 8).

Нехай цей час найбільших переслідувань народу, який є в угоді з Єговою стане часом зусиль, спрямованих на те, щоб дати найсильніше свідчення, яке коли-небудь було дано на Його славу та на славу Його імені. Нехай жоден з Його свідків не ослабить руку. Продовжуючи жити в гармонії з Єговою, вони будуть жити в мирі один з одним, будуть продовжувати дивитися одними очима і разом підніматимуть свої голоси для радісної пісні хвали.

ТЕОКРАТИЧНА АССАМБЛЕЯ 18, 19 І 20 ВЕРЕСНЯ

ЄГОВА, у Своїй любові та милосерді, а також через керівництво Своєї Теократичної організації, застерігає Свій народ, щоб вони не полишали своїх зібрань, а в цей час заохочували один одного, бо бачать, що наближається той день. Це застереження викладено в Посланні до Євреїв 10:25. Маючи на думці багаті благословення, які Господь виливав на Свій народ у минулому, коли вони збиралися на такі асамблеї, ми можемо з упевненістю чекати на цю асамблею слуг Єгови, відчуваючи впевненість, що Він приготував для нас всіх те, що може втішити нас у цей день великих випробувань і страждань, і, понад усе, підготувати нас до подальшої, більш активної діяльності, на славу імені Єгови. Є тисячі людей доброї волі, які ще не пов'язані з організованими групами свідків Єгови, але які, якщо їм розкажуть про цю асамблею, будуть раді взяти в ній участь і подивитися, як працює Господня організація. Усі вісники Царства повинні будь-яким можливим способом допомогти цим новим зацікавленим особам відвідати одне з міст, де проходить конвенція.

Цьогорічна асамблея триватиме три дні: п'ятницю, суботу та неділю, 18, 19 та 20 вересня, а її головним містом буде Клівленд, штат Огайо. Усі повинні виділити ці три дні для зустрічі з тими, хто має таку ж дорого-

цінну віру, присвятивши якомога більше часу польовій службі в різних містах, де відбудуться конвенції. Буде багато реклами, пов'язаної з публічною зустріччю, на якій виступить президент Товариства. Тема його промови «МИР — чи може він тривати вічно?» Сьогодні весь світ говорить про мир, влада вже розробляє мирні плани, які будуть втілені в життя після закінчення війни. Що Біблія говорить з цього приводу? Люди доброї волі, з якими ви спілкувалися протягом минулого року, також будуть зацікавлені в цьому. Приведіть їх на одну з конвенцій. «Тільки бійтеся Господа, і служіть Йому правдиво всім вашим серцем, бо ви бачили, які великі діла вчинив Він із вами!» (1 Сам. 12:24).

ПРОЖИВАННЯ

Усі учасники асамблеї повинні забронювати житло, принаймні на п'ятницю та суботу. Також можливо, якщо ви бажаєте, забронювати житло і на неділю. Ті, хто бажає залишитися на довгий період в місті проведення конвенції, повинні подати відповідну заявку. Нижче наведено адреси комітетів розселення для кожного міста, де вже завершено підготовку до асамблеї. Деякі міста вказані без адреси комітету, оскільки остаточний договір щодо цього місця проведення асамблеї ще не

укладено, але в наступному номері журналу «Вартова Башта» буде вказано адресу комітету розселення в цих містах. Кожна особа повинна уважно переглянути цей список міст, де відбуватимуться конвенції, і вирішити, на яку конвенцію вона збирається, а потім написати до комітету розселення по адресу записаному у «Вартовій Башті», вказавши детальну інформацію, щоб комітет міг забронювати для вас житло.

При написанні листа з проханням про надання житла, ви значно полегшите роботу комітету з розміщення, якщо вкажете наступне:

Ім'я, вулиця, місто, штат або провінція, національність; колір шкіри, дата, коли ви плануєте прибути до міста, де проводиться конвенція; дата від'їзду; бажаний тип проживання — резиденція або готель; кількість необхідних номерів; кількість осіб у групі; кількість подружніх пар; кількість одиноких чоловіків, кількість одиноких жінок, одно або двоспальні ліжка.

Чітко вкажіть суму, яку ви готові платити за одну особу на день. Зазвичай хороше житло можна знайти за 75 центів на особу на добу в пансіонатах, де в кімнаті проживають дві або більше осіб. Одномісна кімната коштує від 1 долара. Майже в усіх районах міста є пансіонати, де можна знайти житло за 50 центів на особу на добу. Ціни в готелях можуть відрізнятися. Брати і сестри повинні чітко вказати, скільки вони бажають платити, якщо вони заказують проживання в готелі. Першокласні готелі зазвичай мають такі тарифи: одномісні

номери з ванною, 2,50 та 3,00 долари на добу; двомісні номери (двоє в номері; з ванною, двоспальним ліжком, 3,50 та 4,00 долари на добу.

Ті, хто бажає отримати проживання в готелі за нижчими цінами, просимо подати письмовий запит до комітету розселення учасників конгресу, і вони зроблять все можливе, щоб забезпечити вам проживання за цінами, які ви запропонуєте.

Якщо ви забронюєте номери заздалегідь, адрес вашого житла буде надіслано вам поштою. Тоді, після прибуття, вам не потрібно буде звертатися до стійки реєстрації на конвенції, а ви зможете відразу ж пройти до свого помешкання. Готель або особи, які керують помешканням, де ви будете проживати, отримають повідомлення від комітету конвенції про ваше прибуття, а також інформацію про тривалість вашого перебування та дату прибуття. Ваша співпраця в отриманні номерів через комітет розселення значно допоможе комітету і сприятиме зменшенню плутанини. Всі особи, які планують взяти участь у конвенції, повинні надіслати свої запити до комітету конвенції не пізніше 1 вересня, за винятком кількох міст, адреси яких тут не вказані. Наступний випуск журналу «Вартова Башта» опублікує ці адреси, і як тільки ви отримаєте журнал, будь ласка, негайно напишіть на ці адреси.

У наступному номері «Вартової Башти» (від 15 вересня) буде оголошено місця проведення конвенцій та їхні адреси.

АДРЕСИ КОМІТЕТІВ З ПИТАНЬ ЖИТЛА

У кожному випадку адреса буде: Комітет з організації з'їздів «Сторожової вежі». Адреси комітету наступні:

CLEVELAND, OHIO
2515 Franklin Blvd.

OTHER CITIES TO BE TIED IN:

ALABAMA
c/o Fraternal Hall
2213 ½ 3rd Ave. N. Birmingham
1407 St Stephens Road, Mobile

ARIZONA
1110 N 16th St, Phoenix

ARKANSAS
1004 W Seventh St, Little Rock

CALIFORNIA
Room 318 Rowell Bldg Fresno
2412 Edgewater Terrace, Los Angeles
San Francisco (see next issue)

COLORADO
2572 Chase St, Denver

FLORIDA
Jacksonville (see next issue)
1110 ½ Franklin St, Tampa

GEORGIA
Atlanta (see next issue)

IDAHO
Bolsé (see next issue)

ILLINOIS
4905 W. Erie St, Chicago
501 W. Miller, Springfield

IOWA
1821 45th St. Des Moines

KANSAS
349 ½ Riverview, Wichita

KENTUCKY
4320 S First St. Louisville

LOUISIANA

Baton Rouge (see next issue)

MAINE

Augusta (see next issue)

MARYLAND

Baltimore (see next issue)

MICHIGAN

19182 Covertry, Detroit

MINNESOTABox 2 New Duluth
1434 Wellesley Ave. St Paul**MISSOURI**Room 207 Studio Bldg,
9th & Locust St. Kansas City**MONTANA**2112 4th Ave No, Great Falls**NEBRASKA**

Lincoln (see next issue)

NEW MEXICO

Box 683, Albuquerque

NEW YORK9A Dudley Hgts. Albany
785 Riverside Br. Johnson City
545 Elmwood Ave. Buffalo
117 Adams St. Brooklyn**NORTH CAROLINA**

404 ½ W Trade St. Charlotte

NORTH DAKOTA

Fargo (see next issue)

OKLAHOMA

217 W Washington St, Oklahoma City

OREGONKlamath Falls (see next issue)
23 N. W. 18th St. Portland**RHODE ISLAND**

847 N. Main St, Providence

SOUTH CAROLINA

P. O. Box 585, Charleston

SOUTH DAKOTADeadwood (see next issue)
Sioux Falls (see next issue)**TENNESSEE**1122 Stewart St. Knoxville
259 Court Ave, Memphis**TEXAS**4811 ½ Bryan St. Dallas
2601 E. Yandell Blvd El Paso
2005 Brentwood, Houston
134 Devine St, San Antonio**UTAH**338 W 1st St. S. Salt Lake City**VIRGINIA**

809 E Franklin St.

WASHINGTON

2343 N Franklin St. Richmond

WEST VIRGINIA224 Morrison Bldg
815 Quarrier St. Charlenston**WISCONSIN**

Madison (see next issue)

CUBA

Teresa Blanco 207, Havana

ПОЛЬОВИЙ ДОСВІД

ПІОНЕРСЬКА ПОДОРОЖ ДО ТАБОРУ ЕВАКУЙОВАНИХ МАНЗАНАР

«Ми підїхали до воріт приймального Центру, міста з 10 000 мешканців, яке за 60 днів виросло з пустельної пустки. Ворота були зачинені, а на варті стояв солдат з гвинтівкою. Цей військовий поліцейський ознайомив нас із правилами, які були дійсно суворими, і передав нас командиру. Ми побачили, що ці офіцери були добрими, привітними людьми, один з яких був свідком розбоїв, скоєних нашими ворогами в Салінасі, Каліфорнія. Він не міг зрозуміти, чому християни повинні бути зневажені тими, хто заявляє, що є добрими американцями. Офіцер, який був на чергуванні, зустрів нас і ознайомив з правилами щодо релігійної діяльності в цьому місці, які виконували чотири чоловіки, серед яких був священник і член «Церкви Христа». Цей офіцер прийняв книгу «Діти» і брошуру «Надія». Знайшовши в приймальному Центрі людей доброї волі та проповідників Царства, ми побачили, що Божа милість була настільки очевидною, що її неможливо було не помітити. Під час свідчення ми знайшли проповідника, який зустрів у Центрі людину доброї волі, і це дало нам до-

брий початок. Двоє проповідників, теслі, які працювали на будівництві, сказали, що англійські книги є дуже популярними, оскільки все населення віком до сорока років читає англійською. Ми переконалися, що це правда, але більшість молодого покоління також читає рідною мовою. Потім ми отримали імена та адреси двох евакуйованих з півдня, і вже наступного «Дня відвідувачів» ми були готові нести в Центр вістку про Царство. Записавши заздалегідь дві адреси, ми вдруге підійшли до воріт. Представивши імена та адреси, нас передали японській поліції Центру, один з них супроводжував нас до штабу поліції, де перевірили наш автомобіль та всі пакунки для Центру і дали дозвіл. Ці дані та імена осіб, яких ми планували відвідати, передали начальнику поліції, американцю. Капітан, який був відповідальним, поцікавився нашими намірами, як ми плануємо розповсюджувати книги та яку ціну за них очікуємо отримати. Ми повідомили, що пакунки призначені для безкоштовного розповсюдження, а один картонний ящик буде передано бібліотеці. Це його порадувало, але він сказав, що в Центрі немає можливості перекласти книги іноземною мовою; зразки

будуть надіслані до Бюро розслідувань у Вашингтоні, округ Колумбія, для перевірки, а потім будуть передані тим, для кого вони призначені. Ми сказали йому, що ФБР вже перевірило і схвалило нашу роботу. Капітан і японська поліція ставилися до нас привітно і запросили нас знову завітати до Центру. Далі було відправлено розвідувальний автомобіль, щоб знайти наших друзів і привезти їх до штабу, де ми могли б з ними поспілкуватися. Напруга і нервові напруження! Процес здавався повільним, але необхідно було дотримуватися суворих правил і бути дуже обережними. Під час очікування ми помітили, що все відбувається впорядковано. Ці японці спокійні та ввічливі, з деяким добродушним роздратуванням, але в основному здаються щасливими та задоволеними... Нарешті прибули наші друзі, які були раді знову почути звістку про Царство. Радість, породжена служінням і єдністю мети, здавалося, була в серцях усіх, коли ми прощалися з нашими друзями до наступної зустрічі. Результати нашого візиту: 1 передплата на журнал «Вартова Башта», 172 книжки в палітурці, 493 брошури та сто примірників «Новин Царства», які були поширені у Центрі.

СВОЄЧАСНЕ ВИКОРИСТАННЯ ОБІЦЯНКИ

«Цей досвід показує, як важливо запам'ятати «Обіцянку Єгови», що міститься на сторінці 28 брошури «Бог і держава».

Проповідник пропонує журналу запити: «Добрий вечір, пане, чи отримали ви останній номер журналу «Вартова Башта»?

Чоловік, що сидить в автомобілі: «Ні, він мене не цікавить».

Проповідник: «Ви коли-небудь читали журнал «Вартова Башта»?

Чоловік: «Ні».

Проповідник: «Розумієте, журнал «Вартова Башта» пояснює сучасні події у світлі біблійних пророцтв».

Чоловік: «Можливо, це правда, але я не хочу; ви не віддаєте честь прапору».

Проповідник: «Ні, але я поважаю прапор Сполучених Штатів і визнаю його символом свободи та справедливості для всіх».

Чоловік: «Справді?»

Проповідник: «Звичайно. І не тільки це, але «я присягнув на беззастережну вірність і відданість Єгови, Всемогутньому Богу, і Його Царства, За яке Ісус наказує всім християнам молитися».

Чоловік: «Ну, я цього не знав!»

Проповідник: «Крім того, як один із свідків Єгови, Я присягнув на вірність і підкорюся всім законам Сполучених Штатів, які відповідають Божому Закону записаному в Біблії. Яка чесна, щира і законслухняна людина може заперечувати проти такої присяги!»

Чоловік: «Я впевнений, що не можу. Я візьму цей журнал і сам дізнаюся, що там написано».

ЗАЦІКАВЛЕНІСТЬ КАТОЛИКІВ У ГАЛЛІ (АНГЛІЯ)

«Коли ми пояснили, що прийшли обговорити деякі питання з Біблії, пан П. запросив нас увійти. Також він спитав чи ми не будемо заперечувати, якщо він запросить свого брата, який живе неподалік? Ми сказали, що будемо раді, якщо ще хтось приєднається. Ми принесли з собою записи лекцій «Розкриття». Уявіть наше здивування, коли ми дізналися, що всі вони були католиками. На нашому першому занятті були присутні четверо людей, вони виявили справжній інтерес. Вони сказали, що ніколи раніше не читали Біблію, але готові прийняти те, що в ній написано, як доказ, що вони і зробили. Один із них сказав, що раніше вклонявся священнику, коли той з ним розмовляв, але тепер, після того як почув ці пояснення, він вважає, що священник повинен вклонитися йому за те, що так довго його обманював! Наступного тижня ми прийшли знову. Присутніх було вже семеро, всі католики. Ми провели заняття, а потім запитали, чи є у них якісь питання щодо того, що ми обговорили. Один сказав, що він розуміє, чому газети брешуть про нас, це робиться для того, щоб люди не дізналися правду. Ми розповіли їм про наш досвід ро-

боти (ми вважаємо, що це хороший спосіб швидко донести суть справи до всіх, хто має добру волю). Ми працювали в “респектабельному” районі Галлу. Один з них висловився і сказав, що хотів би бути з нами, бо «він би їм щось сказав». Його брат тоді зауважив, що це правда, і її не можна нав'язувати силою, якщо хтось не хоче її приймати, краще рухатися далі. Було чудово чути таку дискусію про служіння між цими двома братами на очах у решти присутніх у кімнаті. Ці двоє

вже почали розповсюджувати брошури та розповідати іншим про заняття, запрошуючи їх додому. Вони також організовують для нас нові візити. Вчора ми провели третє заняття, було повно людей, одинадцять присутніх, і знову всі католики. Четверо з них приходять на наші зібрання, і всі вони прийдуть на дослідження книги «Діти», яке розпочнеться наступної середи ввечері... Чи не починає місцевий священник відчувати спеку?
